

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

17. března 2011 *

Ve věci C-221/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) ze dne 4. června 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 17. června 2009, v řízení

AJD Tuna Ltd

proti

Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd,

Avukat Generali,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J.N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, A. Arabadžev, A. Rosas, A. Ó Caoimh a P. Lindh (zpravodajka), soudci,

* Jednací jazyk: maltština.

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. května 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za AJD Tuna Ltd J. Refalem a R. Mastroiannim, avukati,
- za maltskou vládu S. Camillerim, jako zmocněncem, ve spolupráci s A. Buhagiarrem, avukat,
- za řeckou vládu I. Chalkiasem a S. Papaïoannou, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. Arenou, avvocato dello Stato,
- za Radu Evropské unie M. Sims, G. Kimberley a A. Westerhof Löfflerova, jakož i M. Sammutem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi K. Banks, jakož i E. Depasqualem a D. Nardim, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 7. září 2010,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti a výkladu nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008 o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovící košelkovými nevody tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři (Úř. věst. L 155, s. 9, dále jen „nařízení“), jakož i platnosti čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59, dále jen „základní nařízení“).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností AJD Tuna Ltd (dále jen „AJD Tuna“) na straně jedné a Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd (ředitel pro zemědělství a rybolov) a Avukat Generali na straně druhé, ve věci rozhodnutí, kterým tento ředitel zakázal společnosti AJD Tuna nakupovat tuňáka obecného nebo ho dovážet na Maltu pro účely jejích činností spočívajících v chovu a výkrmu, přičemž cílem uvedeného rozhodnutí bylo provést nařízení.

Právní rámec

Základní nařízení

- 3 Základní nařízení upravuje společnou rybářskou politiku, pokud jde o zachování, řízení a využívání rybolovných zdrojů.

- 4 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Cíle“, stanoví:

„1. Společná rybářská politika zajistí takové využívání živých vodních zdrojů, které umožní udržitelné hospodářské, environmentální a sociální podmínky.

Za tímto účelem uplatní Společenství preventivní přístup a přijme opatření určená k ochraně a zachování živých vodních zdrojů, aby tak zajistilo jejich udržitelné využívání a v co možná nejvyšší míře snížilo dopad rybolovných činností na mořské ekosystémy. Společenství se zaměří na postupné zavádění přístupu k řízení rybolovu založeného na ekosystémech. Snaží se přispět k účinnosti rybolovných činností v rámci hospodářsky životaschopného a konkurenceschopného odvětví rybolovu a akvakultury, spolu se zajištěním přiměřené životní úrovně osob závislých na rybolovných činnostech a s ohledem na zájmy spotřebitelů.

2. Společná rybářská politika se řídí těmito zásadami řádné správy věcí veřejných:

- a) jasné vymezení odpovědností na úrovni Společenství a na národní a místní úrovni;
- b) rozhodovací proces založený na spolehlivých vědeckých stanoviscích, který přináší včasné výsledky;
- c) široké zapojení zúčastněných osob na všech stupních politiky, od jejího vzniku až po její provedení;
- d) shoda s ostatními politikami Společenství, zejména s politikou životního prostředí, sociální politikou, regionální politikou, politikou rozvoje, zdravotní politikou a politikou ochrany spotřebitele.“

5 Článek 5 uvedeného nařízení, nadepsaný „Plány obnovy“, uvádí:

„1. Rada přednostně přijme plány obnovy pro loviště využívající populace, jejichž stav je mimo rámec bezpečných biologických limitů.

2. Cílem plánů obnovy je zajistit obnovu populací tak, aby opět spadaly do rámce bezpečných biologických limitů.

[...]“

6 Článek 7 téhož nařízení, nadepsaný „Nouzová opatření Komise“, zní takto:

„1. Pokud existují důkazy o vážném ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému v důsledku rybolovných činností, které vyžaduje okamžitý zásah, může Komise na opodstatněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu rozhodnout o nouzových opatřeních, která nesmějí trvat déle než šest měsíců. Komise může přijmout nové rozhodnutí prodlužující nouzová opatření nejvýše na dalších šest měsíců.

2. Členský stát sdělí žádost současně Komisi, ostatním členským státům a dotyčným regionálním poradním sborům. Ty mohou podat písemné námítky Komisi do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

[...]

3. Nouzová opatření mají okamžitý účinek. Oznámí se dotyčným členským státům a zveřejní v Úředním věstníku.

[...]“

7 Článek 20 základního nařízení, nadepsaný „Přidělování rybolovných práv“, stanoví:

„1. Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodne o omezeních odlovu a/nebo intenzity rybolovu a o rozdělení rybolovných práv mezi členské státy, jakož i o podmínkách souvisejících s těmito omezeními. Rybolovná práva se mezi členské

státy rozdělí způsobem, který každému členskému státu zajistí relativní stabilitu rybolovných činností pro každou populaci nebo loviště.

2. Stanoví-li Společenství nová rybolovná práva, Rada rozhodne o jejich přidělení s ohledem na zájmy všech členských států.

3. Každý členský stát rozhodne v případě plavidel plujících pod jeho vlajkou o způsobu přidělení rybolovných práv, která mu byla v souladu s právními předpisy Společenství přiznána. O způsobu přidělování uvědomí Komisi.

4. Rada stanoví rybolovná práva dostupná pro třetí země ve vodách Společenství a přidělí tato práva každé třetí zemi.

5. Členské státy poté, co o tom uvědomí Komisi, mohou provést výměnu celku nebo části rybolovných práv, která jim byla přidělena.“

8 Článek 26 tohoto nařízení, nadepsaný „Povinnosti Společenství [Komise]“, stanoví:

„[...]

2. Existují-li důkazy o tom, že nejsou dodržována pravidla pro zachování, kontrolu, inspekci a vynucování opatření v rámci společné rybářské politiky a že by tato skutečnost mohla vést k vážnému ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo účinného fungování kontrolního a vynucovacího systému Společenství, což vyžaduje bezodkladný zákrok, Komise o svých zjištěních písemně uvědomí dotýčný členský stát a stanoví lhůtu v délce nejméně 15 pracovních dnů, ve které tento členský stát prokáže dodržení pravidel a předloží své připomínky. Komise vezme v úvahu připomínky členských států v rámci každého opatření, které může přijmout podle odstavce 3.

3. Existuje-li důkaz o riziku, že rybolovné činnosti prováděné v dané zeměpisné oblasti by mohly vést k vážnému ohrožení zachování živých vodních zdrojů, může Komise přijmout preventivní opatření.

Tato opatření musejí být přiměřená riziku závažného ohrožení zachování živých vodních zdrojů.

Tato opatření nesmějí trvat déle než tři týdny. Pokud je to pro zachování živých vodních zdrojů nezbytné, mohou být prodloužena rozhodnutím přijatým postupem podle čl. 30 odst. 2, nejdéle na šest měsíců.

Jakmile Komise zjistí, že riziko již pominulo, neprodleně opatření zruší.

4. V případě, že je kvóta, přidělení nebo dostupný podíl členského státu považován za vyčerpaný, Komise může na základě údajů, které má k dispozici, okamžitě zastavit rybolovné činnosti.

[...]“

Zvláštní právní úprava rybolovu tuňáka obecného

Mezinárodní právní úprava

- 9 Hlavním cílem Mezinárodní úmluvy na ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „úmluva“), jež byla podepsána dne 14. května 1966 v Rio de Janeiru (Brazílie) a vstoupila v platnost dne 21. března 1969, je zajistit optimální ochranu a řízení zdrojů tuňáků v Atlantickém oceánu, jakož i přilehlých mořích. Tohoto cíle musí být dosaženo zvýšenou spoluprací mezi smluvními stranami za účelem zachování populace tuňáků na úrovních, které dovolí maximální udržitelný odlov pro potravinářské a jiné účely.
- 10 Za tímto účelem se smluvní strany dohodly na zřízení komise pod názvem Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „ICCAT“), jejíž úlohou je dbát na plnění cílů úmluvy.

- 11 Rozhodnutím Rady 86/238/EHS ze dne 9. června 1986 (Úř. věst. L 162, s. 33; Zvl. vyd. 04/01, s. 205) bylo schváleno přistoupení Evropské unie k úmluvě, ve znění protokolu připojeného k závěrečnému aktu konference zplnomocněných zástupců smluvních států úmluvy, podepsaného v Paříži dne 10. července 1984; toto přistoupení nabylo účinnosti dne 14. listopadu 1997. V souladu s čl. XIV odst. 6 úmluvy, ve znění uvedeného protokolu, přecházejí na Unii k tomuto datu práva a povinnosti členských států, které již byly stranami úmluvy. V důsledku toho Unie nahradila tyto členské státy v ICCAT.

- 12 Na svém výročním zasedání v listopadu roku 2006 přijala ICCAT doporučení 06-05 za účelem vytvoření patnáctiletého plánu obnovy populace tuňáka obecného (*thunnus thynnus*) ve východním Atlantiku a ve Středozezemním moři.

- 13 Za účelem obnovy populace stanoví tento plán postupné snížení úrovně celkových přípustných odlovů (dále jen „TAC“) od roku 2007 do roku 2010, omezení rybolovu v některých oblastech a obdobích, novou minimální velikost tuňáka obecného, opatření týkající se sportovního a rekreačního rybolovu i kontrolní opatření a provádění programu společné mezinárodní inspekce ICCAT, aby se zajistila účinnost uvedeného plánu.

Právní úprava Unie

- 14 Rada v souladu s článkem 5 základního nařízení přijala nařízení (ES) č. 1559/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se stanoví víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři a kterým se mění nařízení (ES) č. 520/2007 (Úř. věst. L 340, s. 8).

15 Nařízení č. 1559/2007 si podle svého článku 1 klade za cíl definovat obecná pravidla použití víceletého plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři.

16 Třetí a pátý bod odůvodnění tohoto nařízení znějí takto:

„(3) Za účelem obnovy populace [tuňáka obecného] stanoví plán obnovy ICCAT postupné snížení úrovně celkových přípustných odlovů (TAC) od roku 2007 do roku 2010, omezení rybolovu v některých oblastech a obdobích [...]

[...]

(5) Je proto nutné provádět plán obnovy ICCAT trvale prostřednictvím nařízení, kterým se stanoví plán obnovy, jak je uvedeno v článku 5 [základního] nařízení [...]

17 Podle článku 3 nařízení č. 1559/2007 jsou TAC, které ICCAT stanoví pro populaci tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři, tyto: 28 500 tun v roce 2008, 27 500 tun v roce 2009 a 25 500 tun v roce 2010.

18 Článek 4 tohoto nařízení uvádí:

„1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že intenzita rybolovu jeho plavidel a pastí odpovídá rybolovným právům na tuňáka obecného, která má daný členský stát ve východním Atlantiku a Středozemním moři.

2. Každý členský stát sestaví roční plán rybolovu pro plavidla a pasti lovící tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři. [...]

3. Roční plán rybolovu musí uvádět:

- a) mimo jiné plavidla o délce větší než 24 metrů uvedená na seznamu, na který odkazuje článek 12, a individuální kvótu přidělenou těmto plavidlům;
- b) pro plavidla o délce menší než 24 metrů a pasti alespoň kvótu přidělenou organizacím producentů nebo skupinám plavidel, které provádějí rybolov s podobným lovným zařízením.

[...]“

19 Článek 5 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví, že se zakazuje rybolov tuňáka obecného košilkovými nevodý ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři od 1. července do 31. prosince.

- 20 Článek 12 odst. 1 téhož nařízení stanoví, že do „31. ledna 2008 sdělí každý členský stát Komisi elektronickou cestou seznam všech rybářských plavidel plujících pod jeho vlajkou, kterým udělil oprávnění aktivně lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři vydáním zvláštní licence k rybolovu“.
- 21 Rada na základě článku 20 základního nařízení přijala nařízení (ES) č. 41/2007 ze dne 21. prosince 2006, kterým se na rok 2007 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovu (Úř. věst. 2007, L 15, s. 1), jakož i nařízení (ES) č. 40/2008 ze dne 16. ledna 2008, kterým se na rok 2008 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů (Úř. věst. L 19, s. 1).
- 22 Těmito nařízeními Rada stanovila TAC na loviště a rozdělila rybolovná práva na kvóty mezi členské státy.
- 23 Z příloh ID těchto nařízení vyplývá, že co se týče tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři, byly v rámci ICCAT přijaty TAC. TAC pro tuto oblast a tento druh ryb byl stanoven na 29 500 tun v roce 2007 a 28 500 tun v roce 2008. Z tohoto množství bylo 9 397,70 tun v roce 2007 a 16 210,75 tun v roce 2008 přiděleno Společenství a téměř celé rozděleno mezi Republiku Malta, Řeckou republiku, Španělské království, Francouzskou republiku, Italskou republiku, Kyperskou republiku a Portugalskou republiku, ostatní členské státy disponovaly dohromady kvótou pouze 30 tun v roce 2007 a 60 tun v roce 2008.

- 24 Rozdělení mezi členské státy stanovené nařízením č. 40/2008 bylo později změněno nařízením Komise (ES) č. 446/2008 ze dne 22. května 2008, kterým se upravují některé kvóty pro lov tuňáka obecného v roce 2008 podle čl. 21 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 134, s. 11).

Nařízení

- 25 Komise přijala nařízení na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení.

- 26 První až čtvrtý, šestý až osmý a desátý bod odůvodnění nařízení znějí takto:

- „(1) Nařízení [...] č. 40/2008 [...] stanoví množství tuňáka obecného, které mohou rybářská plavidla Společenství v roce 2008 odlovit v Atlantském oceánu východně od 45o západní délky a ve Středozezemním moři.
- (2) Nařízení [...] č. 446/2008 [...] pozměňuje množství tuňáka obecného, které mohou rybářská plavidla Společenství v roce 2008 odlovit v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozezemním moři.
- (3) Nařízení [...] č. 1559/2007 [...] žádá členské státy, aby Komisi informovaly o individuálních kvótách přidělených jejich plavidlům delším než 24 metry.

- (4) Společná rybářská politika má zajistit dlouhodobou životnost rybářského odvětví udržitelným využíváním živých vodních zdrojů podle zásady předběžné opatrnosti.

[...]

- (6) Údaje, které má Komise k dispozici, jakož i informace získané inspektory Komise při misích v dotyčných členských státech ukazují, že rybolovná práva pro tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři, přidělená plavidlům lovicím košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty nebo zaregistrovaným v těchto zemích, se považují za vyčerpaná dnem 16. června 2008 a že rybolovná práva pro stejnou populaci přidělená plavidlům lovicím košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovaným v této zemi, se považují za vyčerpaná dnem 23. června 2008.
- (7) Nadměrná kapacita loďstev byla vědeckým výborem [ICCAT] vyhodnocena jako hlavní faktor, který by mohl vést ke zhroucení populace východoatlantického a středomořského tuňáka obecného. Nadměrná kapacita loďstev přináší vysoké riziko odlovu překračujícího přípustnou hladinu. Kromě toho je denní rybolovná kapacita každého plavidla lovicího košelkovými nevody tak vysoká, že přípustná rybolovná hladina může být dosažena nebo překročena velice rychle. Za těchto okolností by jakýkoli nadměrný odlov tímto loďstvem znamenal vážné ohrožení zachování populace tuňáka obecného.
- (8) Komise pečlivě sledovala soulad se všemi požadavky dotyčných pravidel Společenství ze strany členských států během rybolovné sezóny tuňáka obecného v roce 2008. Údaje, které má Komise k dispozici, jakož i informace získané inspektory

Komise ukazují, že dotyčné členské státy nezajistily plný soulad s požadavky uvedenými v nařízení [...] č. 1559/2007.

[...]

- (10) Aby byla posílena účinnost těchto opatření mající za cíl čelit vážnému ohrožení zachování populace tuňáka obecného, měly by být hospodářské subjekty Společenství rovněž vyzvány, aby neakceptovaly vykládku, umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného odloveného plavidly lovicími košelkovými nevodý v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středoze­mním moři.“

27 Články 1 až 3 tohoto nařízení stanoví:

„Článek 1

Odlov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středoze­mním moři plavidly lovicími košelkovými nevodý plujícími pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty nebo zaregistrovanými v těchto zemích se zakazuje ode dne 16. června 2008.

Rovněž nesmí uvedená rybářská plavidla od uvedeného data přechovávat na palubě, umístovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné.

Článek 2

Odlov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozezemním moři plavidly lovicími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovanými v této zemi se zakazuje ode dne 23. června 2008.

Rovněž nesmí uvedená rybářská plavidla od uvedeného data přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné.

Článek 3

1. Hospodářské subjekty Společenství, jež jsou předmětem odstavce 2, nebudou [S výhradou odstavce 2 nebudou hospodářské subjekty Společenství] ode dne 16. června 2008 akceptovat vykládku, umísťování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného odloveného plavidly lovicími košelkovými nevody v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozezemním moři.

2. Vykládka, umísťování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládka tuňáka obecného ve vodách nebo v přístavech Společenství odloveného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozezemním moři se povoluje pro plavidla lovicí košelkovými nevody plující pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovaná v této zemi do dne 23. června 2008.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 28 Hlavní činností AJD Tuna, společnosti se sídlem na Maltě, je chov a výkrm tuňáka obecného, který je uloven živý ve Středozemním moři, za účelem jeho dalšího prodeje obchodníkům. Vlastní dvě chovná mořská zařízení. Jedno zařízení má maximální kapacitu výkrmu 2 500 tun a druhé 800 tun.
- 29 V návaznosti na přijetí nařízení zakázal Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd společnosti AJD Tuna nákup tuňáka obecného a jeho dovoz na Maltu pro účely jejích činností.
- 30 Vzhledem k tomu, že AJD Tuna nemohla získat taková množství tuňáka, na která měla podle svého názoru nárok, podala k Prim'Awla tal-Qorti Ċivili žalobu na náhradu škody, která jí údajně vznikla z důvodu uvedeného zákazu, který je podle jejího tvrzení nepřiměřený, protiprávní a bezdůvodný.
- 31 Podle předkládajícího soudu AJD Tuna tvrdí, že v roce 2008 jí ICCAT povolila získat 3 200 tun tuňáka obecného pro účely jejích činností, a že v důsledku toho nakoupila toto množství od francouzských a italských rybářů před zahájením rybolovné sezóny. Zákaz nakupovat nebo dovážet na Maltu se vztahoval nejen na tuňáka obecného odloveného ve vodách Unie, nýbrž i na tuňáka obecného odloveného mimo tyto vody. Z tohoto důvodu se AJD Tuna ocitla v situaci, kdy nemohla získat taková množství tuňáka obecného, na jejichž chov měla ve svých mořských zařízeních nárok.
- 32 Předkládající soud měl tudíž za to, že řešení sporu je podmíněno platností nařízení.

33 Za těchto okolností se Prim'Awla tal-Qorti Ċivili rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že je v rozporu s článkem 253 ES v tom, že neobsahuje dostatečné odůvodnění pro přijetí nouzových opatření stanovených [ve svých člancích 1 až 3] a neobjasňuje dostatečně důvody, které vedly k přijetí těchto opatření?
- 2) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že je v rozporu s čl. 7 odst. 1 [základního] nařízení, jelikož v jeho bodech odůvodnění není dostatečně prokázána [jednak] existence závažného ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému v důsledku rybolovných činností [, jednak] nutnost okamžitého zásahu?
- 3) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že přijatá opatření porušují legitimní očekávání takových hospodářských subjektů Společenství, jako je žalobkyně, jež je založeno na článku 1 nařízení č. 446/2008 [...] a na článku 2 [základního] nařízení?
- 4) Je článek 3 nařízení [...] neplatný z důvodu, že je v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož předpokládá [zprvė], že žádný hospodářský subjekt Společenství nemůže vykonávat činnost spočívající ve vykládce a umístování tuňáků do klece pro účely výkrmu nebo chovu, a to i tehdy, když byl tuňák odloven dřívě a zcela v souladu s tímtež nařízením [...] a [zadruhé], že žádný hospodářský subjekt Společenství nemůže provádět tuto činnost ve vztahu k tuňákům odloveným rybáři, jejichž plavidla neplují pod vlajkou jednoho z členských států uvedených

v článku 1 nařízení [...], i když takoví tuňáci byli odloveni v souladu s kvótami stanovenými [ICCAT]?

- 5) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že je v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož Komise neprokázala, že opatření, jež měla v úmyslu přijmout, přispěje k obnově populace tuňáka?

- 6) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že přijatá opatření jsou nepřiměřená a diskriminační na základě státní příslušnosti ve smyslu článku 12 ES, jelikož uvedené nařízení rozlišuje mezi plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Španělska a takovými plavidly plujícími pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty a jelikož rozlišuje mezi těmito šesti členskými státy a ostatními členskými státy?

- 7) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že nebyly dodrženy zásady spravedlnosti chráněné článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož dotčeným osobám a členským státům nebyla dána příležitost podat písemné námítky před přijetím rozhodnutí?

- 8) Je nařízení [...] neplatné z důvodu, že nebyla dodržena zásada kontradiktornosti (*audi alteram partem*) jako obecná zásada práva Společenství, jelikož dotčeným osobám a členským státům nebyla dána příležitost podat písemné námítky před přijetím rozhodnutí?

- 9) Je čl. 7 odst. 2 [základního] nařízení neplatný z důvodu, že nebyly dodrženy zásada kontradiktornosti (*audi alteram partem*) jako obecná zásada práva Společenství nebo zásady spravedlnosti chráněné článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, a je tedy neplatné nařízení [...] z důvodu, že bylo přijato na základě [základního] nařízení?
- 10) V případě, že Soudní dvůr rozhodne, že je nařízení [...] platné, je třeba toto nařízení vykládat tak, že opatření přijatá v jeho článku 3 rovněž brání hospodářským subjektům Společenství v akceptování vykládky, umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládky tuňáka obecného ve vodách a přístavech Společenství odloveného plavidly lovicími košelkovými nevodý plujícími pod vlajkou třetí země v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři?“

K návrhu na provádění důkazů nebo na znovuotevření ústní části řízení

- ³⁴ Podáním došlým soudní kanceláři dne 19. října 2010 Komise navrhla, aby Soudní dvůr nařídil na základě článků 60 a 61 jednacího řádu Soudního dvora provedení důkazu nebo znovuotevření ústní části řízení.
- ³⁵ Podáním došlým soudní kanceláři dne 27. října 2010 Rada uvedla, že návrh Komise podporuje.
- ³⁶ V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr může z úřední povinnosti nebo na návrh generálního advokáta nebo také na návrh účastníků řízení nařídít znovuotevření ústní části řízení v souladu s článkem 61 svého jednacího řádu, pokud má za to,

že je věc nedostatečně objasněna nebo že musí být rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení projednán (viz zejména rozsudky ze dne 26. června 2008, Burda, C-284/06, Sb. rozh. s. I-4571, bod 37, jakož i ze dne 8. září 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, Sb. rozh. s. I-7633, bod 31).

- 37 Na podporu svého návrhu uplatňuje Komise řadu výtek týkajících se průběhu ústní části řízení, které podle jejího názoru odůvodňují, aby Soudní dvůr přistoupil k provádění důkazů nebo nařídil zновуotevření ústní části řízení za účelem objasnění faktických údajů, které jsou základem nařízení.
- 38 Nejprve uvádí, že i když jednacím jazykem byla maltština, zástupce AJD Tuna se vyjádřil v italštině, což bylo povoleno Soudním dvorem, aniž o tom byly Rada a Komise vyrozuměny.
- 39 K tomuto bodu je třeba připomenout, že čl. 29 odst. 2 písm. c) druhý pododstavec jednacího řádu uvádí, že na základě odůvodněné žádosti jednoho z účastníků původního řízení a po vyslechnutí druhého účastníka původního řízení a generálního advokáta lze pro ústní část řízení povolit, aby byl používán jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 uvedeného článku.
- 40 Dopisem došlým kanceláři Soudního dvora dne 11. února 2010 AJD Tuna požádala, aby jí bylo povoleno vystupovat buď v angličtině, nebo v italštině. Předseda druhého senátu Soudního dvora rozhodnutím ze dne 14. dubna 2010 po vyslechnutí ostatních účastníků původního řízení a generální advokátky povolil společnosti AJD Tuna vystupovat v italštině. Vzhledem k tomu, že Rada a Komise nejsou účastníky původního řízení, nemusely být o tomto povolení vyrozuměny.

- 41 Komise rovněž uvádí, že jednomu z jejích zmocněnců, a sice E. Depasqualemu, nebylo na jednání umožněno odpovídat na otázky Soudního dvora v angličtině, přestože Komise obdržela povolení, aby její zmocněnci odpovídali na otázky Soudního dvora v tomto jazyce.
- 42 Dopisem podepsaným K. Banks, E. Depasqualem a D. Nardim, došlým kanceláři Soudního dvora dne 19. dubna 2010, Komise požádala Soudní dvůr, aby K. Banks a D. Nardimu bylo povoleno odpovídat na otázky Soudního dvora v angličtině. Předseda druhého senátu této žádosti vyhověl dne 26. dubna 2010.
- 43 Vzhledem k tomu, že žádost Komise byla podána pouze pro K. Banks a D. Nardiho, povolení odpovídat na otázky Soudního dvora v angličtině se nemohlo týkat E. Depasqualeho, třebaže povolení bylo formulováno obecně.
- 44 Navíc, jak uvádí Komise, je maltština mateřským jazykem E. Depasqualeho, proto neměl potíže odpovídat na otázky Soudního dvora v tomto jazyce.
- 45 Co se týče kritiky vážící se k obsahu stanoviska generální advokátky, je třeba připomenout, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU je úlohou generálního advokáta předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Při plnění této úlohy může případně analyzovat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tak, že ji zasadí do kontextu, který je širší, než je kontext striktně definovaný předkládajícím soudem nebo účastníky původního řízení. Soudní dvůr není vázán stanoviskem generálního advokáta ani důvody, na základě kterých k němu dospěl (viz rozsudek ze

dne 11. listopadu 2010, Hogan Lovells International, C-229/09, Sb. rozh. s. I-11335, bod 26).

- 46 Soudní dvůr má za to, že má v projednávaném případě k dispozici všechny nezbytné poznatky, aby mohl odpovědět na otázky položené předkládajícím soudem.
- 47 V důsledku toho musí být návrh na provedení důkazů a na znovuotevření ústní části řízení zamítnut.

K předběžným otázkám

K sedmé až deváté otázce

- 48 Těmito otázkami, o nichž je třeba pojednat společně a na prvním místě, se předkládající soud zamýšlí nad platností nařízení a článku 7 základního nařízení, na jehož základě bylo nařízení přijato. Konkrétně se tento soud Soudního dvora táže, zda je čl. 7 odst. 2 základního nařízení neplatný z důvodu, že nestanoví, že členské státy a dotčené osoby jsou oprávněny podat námitky Komisi, pokud tato zamýšlí přijmout z vlastního podnětu nouzová opatření podle odst. 1 zmíněného článku 7, což představuje porušení zásady kontradiktornosti a zásad stanovených v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

- 49 Článek 41 Listiny, jehož porušení se AJD Tuna dovolává, zakotvuje zejména právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout. Z toho plyne, že se toto ustanovení nevztahuje na proces přijímání aktů s obecnou působností.
- 50 Z definice obsažené v článku 288 SFEU vyplývá, že nařízení je aktem s obecnou působností, který je závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech.
- 51 Kritérium rozlišení mezi nařízením a rozhodnutím musí být hledáno v obecné působnosti dotčeného aktu (viz zejména usnesení ze dne 12. července 1993, Gibraltar a Gibraltar Development v. Rada, C-168/93, Recueil, s. I-4009, bod 11). Akt má obecnou působnost, pokud se uplatňuje na objektivně určené situace a způsobuje-li právní následky vůči kategoriím osob pojímaným obecným a abstraktním způsobem (viz zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 1982, Alusuisse Italia v. Rada a Komise, 307/81, Recueil, s. 3463, bod 9).
- 52 Článek 7 odst. 1 základního nařízení opravňuje Komisi k přijetí opatření, jimiž má být zabráněno vážnému ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému v důsledku rybolovných činností. Přijatá opatření se tudíž dotýkají hospodářských subjektů v odvětví rybolovu v dané oblasti a pro daný živý druh. Nouzové opatření není tudíž přijímáno v závislosti na zájmech hospodářských subjektů, nýbrž za jediným účelem zachování živých vodních zdrojů a mořského ekosystému. Nařízení přijatá na základě uvedeného čl. 7 odst. 1 se vztahují na objektivně určené situace a způsobují právní následky vůči kategoriím osob pojímaným obecným

a abstraktním způsobem ve smyslu judikatury připomenuté v předcházejícím bodě tohoto rozsudku.

- 53 Z těchto úvah vyplývá, že čl. 7 odst. 2 základního nařízení není neplatný z důvodu, že při procesu přijímání nouzových opatření stanovených v odstavci 1 tohoto článku nepočítá se soustředováním námitek hospodářských subjektů, které mohou být těmito opatřeními dotčeny.
- 54 Krom toho článek 47 Listiny tím, že stanoví, že každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má právo na účinné prostředky nápravy před soudem, je potvrzením zásady účinné soudní ochrany, jež je obecnou zásadou práva Unie, která vyplývá z ústavních tradic společných členským státům (viz rozsudky ze dne 13. března 2007, *Unibet*, C-432/05, Sb. rozh. s. I-2271, bod 37, jakož i ze dne 3. září 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise*, C-402/05 P a C-415/05 P, Sb. rozh. s. I-6351, bod 335).
- 55 Jelikož se předkládající soud netáže Soudního dvora na případné nerespektování práva na účinný prostředek nápravy před soudem, ale na nemožnost dotčených stran a členských států podat písemné námitky předtím, než Komise přijme nouzové opatření podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení, článek 47 Listiny se nepoužije.
- 56 Na sedmou až devátou otázku je tedy třeba odpovědět, že přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, jíž by mohla být dotčena platnost nařízení či čl. 7 odst. 2 základního nařízení s ohledem na zásadu kontradiktornosti a zásadu účinné soudní ochrany.

K první a druhé otázce

- 57 Podstatou těchto otázek předkládajícího soudu, o nichž je třeba pojednat společně, je to, zda nařízení splňuje povinnost uvést odůvodnění stanovenou v čl. 296 odst. 2 SFEU a zejména, zda toto odůvodnění dostatečným způsobem stanovuje podmínky, za nichž může Komise jednat na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení.
- 58 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 odst. 2 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky čl. 296 odst. 2 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 12. prosince 2002, *Belgie v. Komise*, C-5/01, Recueil, s. I-11991, bod 68, ze dne 15. července 2004, *Španělsko v. Komise*, C-501/00, Sb. rozh. s. I-6717, bod 73, a ze dne 5. března 2009, *Francie v. Rada*, C-479/07, bod 49).
- 59 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že dosah povinnosti uvést odůvodnění závisí na povaze dotčeného aktu a že, pokud se jedná o akty s obecnou působností, může se odůvodnění omezit na uvedení celé situace, která vedla k přijetí aktu, a obecných cílů, které sleduje. V této souvislosti Soudní dvůr především upřesnil, že je přílišné vyžadovat zvláštní odůvodnění pro různou volbu použitých technik, pokud z napadeného aktu vyplývá základní cíl, který orgán sledoval (viz zejména rozsudky ze dne 7. listopadu 2000, *Lucembursko v. Parlament a Rada*, C-168/98, Recueil, s. I-9131, bod 62, ze

dne 9. září 2003, Kik v. OHIM, C-361/01 P, Recueil, s. I-8283, bod 102, a ze dne 9. září 2004, Španělsko v. Komise, C-304/01, Sb. rozh. s. I-7655, bod 51).

- ⁶⁰ Soudní dvůr rovněž rozhodl, že povinnost uvádět odůvodnění zakotvená v čl. 296 odst. 2 SFEU je podstatnou formální náležitostí, kterou je třeba odlišit od otázky opodstatněnosti odůvodnění, neboť ta spadá do rámce legality sporného aktu po meritorní stránce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2002, Španělsko v. Komise, C-113/00, Recueil, s. I-7601, bod 47, a výše uvedený rozsudek Francie v. Rada, bod 50).
- ⁶¹ V souladu s výše zmíněnými zásadami je třeba zkoumat, zda nařízení naplňuje podmínky stanovené pro odůvodnění v čl. 296 odst. 2 SFEU.
- ⁶² Nařízení bylo přijato na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení. Podle tohoto ustanovení může Komise, mimo jiné z vlastního podnětu, přijmout nouzová opatření, jsou-li splněny tři podmínky. Nejprve musí existovat vážné ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému. Dále musí toto ohrožení vyplývat z rybolovných činností. Konečně musí být nezbytný okamžitý zásah k ukončení uvedeného ohrožení.
- ⁶³ Pokud jde o zdůvodnění existence vážného ohrožení zachování populace tuňáka obecného, první až třetí bod odůvodnění nařízení poukazují na důležitost TAC stanovených pro tuňáka obecného v rámci víceletého plánu obnovy populace této ryby. Ze šestého bodu odůvodnění nařízení mimoto vyplývá, že informace získané inspektory Komise poukazují na riziko, že rybolovná práva přidělená plavidlům lovicím košelkovými nevodou budou vyčerpána před řádným termínem ukončení rybolovné sezóny. Z toho vyplývá, že Komise splnila povinnost uvést odůvodnění v nařízení ohledně

existence vážného ohrožení zachování populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři.

- 64 Co se týče zdůvodnění, že ohrožení zachování této populace nastalo v důsledku rybolovných činností plavidel lovicích košelkovými nevodí a následné překládky těchto ryb hospodářskými subjekty Společenství, ze sedmého bodu odůvodnění nařízení vyplývá, že podle vědeckého výboru ICCAT je hlavním faktorem, který by mohl vést ke zhroucení populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, nadměrná rybolovná kapacita těchto plavidel.
- 65 Z osmého bodu odůvodnění nařízení pak vyplývá, že podle informací, které má Komise k dispozici, členské státy nerespektovaly v plném rozsahu požadavky stanovené v nařízení č. 1559/2007, jehož cílem je dosáhnout obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři.
- 66 V této souvislosti je třeba připomenout, že dodržování povinností, které vyplývají pro členské státy z právních předpisů Unie, je zásadní pro zajištění ochrany lovišť ryb, zachování biologických zdrojů moře a jejich využívání na dlouhodobém základě a za přírodních hospodářských a sociálních podmínek (viz v souvislosti s nedodržováním režimu kvót pro rybolovné sezóny 1991 až 1996 rozsudek ze dne 25. dubna 2002, Komise v. Francie, C-418/00 a C-419/00, Recueil, s. I-3969, bod 57).
- 67 Vzhledem k těmto úvahám se jeví, že odůvodnění nařízení dostatečně prokazuje, že vážné ohrožení zachování populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři nastalo v důsledku rybolovu plavidly lovicími košelkovými nevodí a následné vykládky těchto ryb hospodářskými subjekty Společenství.

- 68 A konečně pokud jde o naléhavost při přijímání opatření, podle čtvrtého bodu odůvodnění nařízení má společná rybářská politika zajistit dlouhodobou životnost rybářského odvětví udržitelným využíváním živých vodních zdrojů podle zásady předběžné opatrnosti. Tento cíl sledovaný Unií a konstatování, že hrozí překročení rybolovných kvót přidělených plavidlům lovicím košelkovými nevodý každopádně před řádným termínem ukončení rybolovné sezóny, dostatečně odůvodňují naléhavost, se kterou musela Komise jednat v souladu se zásadou předběžné opatrnosti.
- 69 Na první a druhou otázku je tedy třeba odpovědět, že přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, jíž by mohla být dotčena platnost nařízení s ohledem na požadavek odůvodnění vyplývající z čl. 296 odst. 2 SFEU.

Ke třetí otázce

- 70 Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda je nařízení neplatné, jelikož opatření, která upravuje, porušují legitimní očekávání hospodářských subjektů Společenství vyvstávající ze stanovení rybolovných kvót pro tuňáka obecného zejména nařízením č. 446/2008.
- 71 Je nutné připomenout, že právo domáhat se ochrany legitimního očekávání se vztahuje na každého jednotlivce, který se nalézá v situaci, z níž vyplývá, že u něj správa Společenství vzbudila důvodná očekávání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. března 1987, Van den Bergh en Jurgens a Van Dijk Food Products (Lopik) v. EHS, 265/85, Recueil, s. 1155, bod 44, a ze dne 15. července 2004, Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C38/02, Sb. rozh. s. I-6911, bod 70).

- 72 Ujištění způsobilá vzbudit důvodná očekávání jsou tvořena, bez ohledu na formu, ve které jsou sdělena, přesnými, nepodmíněnými a shodujícími se informacemi z oprávněných a spolehlivých zdrojů (viz rozsudek ze dne 16. prosince 2010, Kahla Thüringen Porzellan v. Komise, C-537/08 P, Sb. rozh. s. I-12917, bod 63). Naproti tomu se nikdo nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují konkrétní ujištění, která by mu správa poskytla (viz rozsudky ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 147, a ze dne 25. října 2007, Komninou a další v. Komise, C-167/06 P, bod 63).
- 73 Rovněž, i když je opatrný a obezřetný hospodářský subjekt s to předvídat přijetí opatření Společenství, které se může nepříznivě dotknout jeho zájmů, nemůže se dovolávat takovéto zásady, pokud je toto opatření přijato (viz výše uvedené rozsudky Van den Bergh en Jurgens a Van Dijk Food Products (Lopik) v. EHS, bod 44, a Belgie a Forum 187 v. Komise, bod 147).
- 74 Jak Komise správně uvedla, tento orgán neposkytl hospodářským subjektům Společenství žádné ujištění, že dodávky tuňáka obecného budou zcela naplněny v tom rozsahu, v němž uzavřely smlouvy s rybáři.
- 75 Možnost přijmout opatření k ukončení rybolovné sezóny před řádným termínem je mimoto zakotvena zejména v čl. 7 odst. 1 a čl. 26 odst. 4 základního nařízení. Hospodářské subjekty Společenství, jejichž činnost spočívá v nákupu tuňáka obecného za účelem chovu a výkrmu, se nemohou dovolávat ochrany legitimního očekávání, jelikož jsou s to předvídat, že taková opatření mohou být přijata.

- 76 Na třetí otázku je tedy třeba odpovědět, že přezkum položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, jíž by mohla být dotčena platnost nařízení s ohledem na zásadu ochrany legitimního očekávání.

Ke čtvrté a páté otázce

- 77 Podstatou těchto otázek předkládajícího soudu je, zda je nařízení v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož hospodářským subjektům Společenství od určitého data ukládá zákaz akceptovat vykládku nebo umístování tuňáka obecného do klece pro účely výkrmu a chovu, a to včetně tuňáků odlovených před tímto datem či odlovených plavidly plujícími pod vlajkou třetích států. Předkládající soud si rovněž klade otázku, zda jsou opatření přijatá v nařízení způsobilá k dosažení cíle obnovení populace tuňáka obecného.
- 78 Co se týče data odlovu tuňáka obecného dotčeného zákazem vykládky, je třeba ukázat na to, že z desátého bodu odůvodnění nařízení vyplývá, že zákaz akceptovat vykládku, umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného ve vodách nebo v přístavech Společenství odloveného plavidly lovicími košelkovými nevodami v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři, uložený hospodářským subjektům Společenství, má zvýšit účinnost opatření zákazu rybolovu, a má tudíž pouze akcesorickou povahu. Článek 3 nařízení proto musí být ve světle článků 1 a 2 téhož nařízení vykládán v tom smyslu, že ze zákazu uloženého hospodářským subjektům je vyňat tuňák obecný, odlovený podle vlajky plavidla před 16. či 23. červnem 2008, bez ohledu na datum jeho vykládky.

- 79 Navíc je nutné uvést, že zásada proporcionality, jež je jednou z obecných právních zásad Unie, vyžaduje, aby prostředky zavedené právním ustanovením Unie byly způsobilé k uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. prosince 2004, *Swedish Match*, C-210/03, Sb. rozh. s. I-11893, bod 47, a ze dne 7. července 2009, *S.P.C.M. a další*, C-558/07, Sb. rozh. s. I-5783, bod 41).
- 80 Podle ustálené judikatury má zákonodárce Unie v oblasti společné zemědělské politiky včetně rybolovu širokou posuzovací pravomoc, která odpovídá politické odpovědnosti, kterou mu přiznávají články 40 SFEU až 43 SFEU. V důsledku toho se musí soudní přezkum omezit na ověření, zda dotčené opatření není stíženo zjevně nesprávným posouzením nebo zneužitím pravomoci, nebo zda dotčený orgán zjevně nepřekročil meze své posuzovací pravomoci (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. července 2001, *Jippes a další*, C-189/01, Recueil, s. I-5689, bod 80; výše uvedený rozsudek ze dne 9. září 2004, *Španělsko v. Komise*, bod 23, a rozsudek ze dne 23. března 2006, *Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, Sb. rozh. s. I-2689, bod 55).
- 81 Pokud jde o soudní přezkum podmínek uplatňování této zásady s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou má zákonodárce Unie v oblasti společné zemědělské politiky včetně rybolovu, pouze zjevně nepřiměřená povaha opatření přijatého v této oblasti ve vztahu k cíli, který příslušný orgán zamýšlí sledovat, může ovlivnit legalitu takového opatření (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation*, bod 57 a citovaná judikatura).
- 82 Soudnímu dvoru tudíž přísluší ověřit, zda zákaz akceptovat vykládku, umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného ve vodách nebo v přístavech Společenství odloveného plavidly lovicími košelkovými nevodý

v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozezemním moři od 16. nebo 23. června 2008, uložený hospodářským subjektům Společenství, nebyl zjevně nepřiměřený.

- 83 Přijetím nařízení č. 1559/2007 Rada zamýšlela uskutečnit plán obnovy populace tuňáka obecného doporučený ICCAT. Tato obnova se podle třetího bodu odůvodnění nařízení musí uskutečnit postupným snížením úrovně celkových přípustných odlovů (TAC). Tyto posledně zmíněné, jejichž množství je uvedeno v článku 3 tohoto nařízení, jsou rozděleny mezi Unii a ostatní smluvní státy ICCAT. Respektování kvót přidělených členským státům je tedy nezbytné k naplnění cíle obnovy populace tuňáka obecného. Opatření zákazu rybolovu přijatá Komisí v nařízení z důvodu, že hrozí vyčerpání kvót, proto nejsou zjevně nepřiměřená.
- 84 Zákaz akceptovat vykládku, umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného ve vodách nebo v přístavech Společenství odloveného od 16. nebo 23. června 2008 plavidly lovicími košelkovými nevody bez ohledu na jejich vlajku, uložený hospodářským subjektům Společenství, není ani zjevně nepřiměřený, jelikož zároveň umožňuje dosáhnout cíle spočívajícího v dodržení TAC, jejichž snížení umožní z dlouhodobého hlediska obnovení populace tuňáka obecného.
- 85 Na čtvrtou a pátou otázku je tedy třeba odpovědět, že přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, již by mohla být dotčena platnost nařízení s ohledem na zásadu proporcionality.

K šesté otázce

- 86 Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda je nařízení neplatné z důvodu, že rozlišuje na jedné straně mezi plavidly lovícími košelkovými nevodý plujícími pod španělskou vlajkou nebo zaregistrovanými v tomto členském státě (dále jen „španělská plavidla“) a takovými plavidly plujícími pod maltskou, řeckou, francouzskou, italskou a kyperskou vlajkou nebo zaregistrovanými v těchto členských státech (dále jen „ostatní plavidla“), a na druhé straně mezi těmito šesti členskými státy a ostatními členskými státy, a že v důsledku toho zavádí diskriminaci na základě státní příslušnosti v rozporu s článkem 12 ES.
- 87 Je třeba upřesnit, že nařízení se týkalo pouze plavidel lovicích tuňáka obecného košelkovými nevodý, a nikoliv odlovu tuňáka obecného jinými rybolovnými metodami, zejména formou drobného rybolovu.
- 88 Zásada zákazu diskriminace vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li taková odlišnost objektivně odůvodněna (viz zejména rozsudky ze dne 17. října 1995, *Fishermen's Organisations a další*, C-44/94, Recueil, s. I-3115, bod 46, ze dne 30. března 2006, *Španělsko v. Rada*, C-87/03 a C-100/03, Sb. rozh. s. I-2915, bod 48, a ze dne 8. listopadu 2007, *Španělsko v. Rada*, C-141/05, Sb. rozh. s. I-9485, bod 40).
- 89 Především je třeba konstatovat, že se členské státy neuvedené v nařízení nacházely v odlišné situaci od ostatních členských států. Žádnému plavidlu lovicímu košelkovými nevodý plujícímu pod vlajkou členských států neuvedených v nařízení totiž nebylo v roce 2008 povoleno na základě čl. 12 odst. 1 nařízení č. 1559/2007 lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři.

- 90 Co se týče členských států uvedených v nařízení, Komise povolila španělským plavidlům do 23. června 2008 lovit tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři a vykládat, umísťovat do klece pro účely výkrmu a chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné, zatímco tyto činnosti byly zakázány ostatním plavidlům od 16. června 2008.
- 91 Tímtož nařízením Komise rovněž povolila hospodářským subjektům Společenství akceptovat vykládku, umísťování do klece pro účely výkrmu a chovu a překládku tuňáka obecného odloveného v téže oblasti do 23. června 2008 španělskými plavidly, zatímco tyto činnosti byly zakázány pro tuňáka obecného odloveného ostatními plavidly od 16. června 2008.
- 92 Nařízení tudíž zacházelo rozdílně s těmito dvěma kategoriemi plavidel podle jejich vlajky nebo jejich státu registrace a rovněž s hospodářskými subjekty Společenství podle toho, zda jednaly se španělskými plavidly či nikoli. Je třeba ověřit, zda existovaly objektivní důvody ospravedlňující toto rozdílné zacházení.
- 93 Je třeba připomenout, že prvky, které charakterizují odlišné situace a tím jejich srovnatelný charakter, musí být určeny a posuzovány zejména ve světle předmětu a cíle aktu Unie, který zakládá dotčené odlišení (viz obdobně rozsudky ze dne 16. prosince 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a další, C-127/07, Sb. rozh. s. I-9895, bod 26, jakož i ze dne 18. listopadu 2010, Kleist, C-356/09, Sb. rozh. s. I-11939, bod 34).

⁹⁴ Nařízení bylo přijato na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení. Jak bylo připomenuto v bodě 62 tohoto rozsudku, může podle tohoto článku Komise mimo jiné z vlastního podnětu přijmout nouzová opatření, jsou-li splněny tři podmínky. Nejprve musí existovat vážné ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému. Dále musí toto ohrožení vyplývat z rybolovných činností. Konečně musí být nezbytný okamžitý zásah k ukončení uvedeného ohrožení. K tomuto poslednímu bodu se v čl. 7 odst. 3 základního nařízení uvádí, že tato nouzová opatření mají okamžitý účinek.

⁹⁵ Je tedy zřejmé, že pokud Komise jedná na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení, uplatňuje v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení „preventivní přístup a [přijímá] opatření určená k ochraně a zachování živých vodních zdrojů“, což podle tohoto ustanovení představuje vhodný prostředek k dosažení cílů společné rybářské politiky.

⁹⁶ I při provádění opatření přijatých na základě článku 7 základního nařízení je rozdílné zacházení odůvodněno pouze tehdy, když umožňuje lépe dosáhnout cílů zachování živých vodních zdrojů nebo ochrany mořského ekosystému.

⁹⁷ Co se týče nařízení, měla Komise za to, že existovalo vážné ohrožení zachování populace tuňáka obecného v mořské oblasti uvedené v tomto nařízení a že toto ohrožení bylo důsledkem rybolovných činností plavidel lovicích košelkovými nevydy. Ze sedmého bodu odůvodnění uvedeného nařízení totiž vyplývá, že loďstva lovicí

košelkovými nevody mají nadměrnou kapacitu a že kapacita odlovu každého plavidla je natolik vysoká, že TAC mohlo být rychle dosaženo nebo překročeno.

- 98 Pro odůvodnění rozdílu v datu vstupu v platnost opatření zákazu pro španělská plavidla Komise uvedla, že s ohledem na jejich malý počet nebezpečí, že by tato plavidla překročila kvótu pro odlov, která jim byla přidělena, před 23. červnem 2008, zatímco u ostatních plavidel toto nebezpečí s ohledem na jejich velký počet hrozilo od 16. června 2008.
- 99 Komise rovněž správně uvedla, že nezastavila rybolov tuňáka obecného na základě čl. 26 odst. 4 základního nařízení, jelikož takové opatření předpokládá, že kvóta přidělená členskému státu byla vyčerpána, což v projednávaném případě tak nebylo. Cílem sledovaným Komisí bylo pouze ukončit určitý druh rybolovu, a to rybolov plavidly lovicími košelkovými nevody, i když kvóty přidělené členským státům nebylo ještě dosaženo.
- 100 S ohledem na vysvětlení podaná Soudnímu dvoru se nezdá, že by existovaly objektivní odlišnosti mezi plavidly lovicími košelkovými nevody v závislosti na jejich vlajce nebo členském státě, u něhož jsou zaregistrována, pokud jde o jejich kapacitu odlovu tuňáka obecného a jejich vliv na vyčerpání populace této ryby. Nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by se v tomto ohledu španělská plavidla odlišovala od ostatních plavidel uvedených v nařízení.
- 101 I když tedy Komise uvádí, že nepřijala opatření zákazu z důvodu nebezpečí vyčerpání kvót přidělených členským státům, je nutno konstatovat, že se odložení vstupu v platnost opatření zákazu pro španělská plavidla na 23. června 2008 zakládá pouze

na nebezpečí vyčerpání kvót, třebaže se jedná jen o kvóty přidělené těmto plavidlům. Rozdílné zacházení, které je důsledkem tohoto odložení, se tedy patrně zakládá pouze na poměru mezi počtem těchto plavidel a kvótou pro odlov tuňáka obecného, která jim byla přidělena.

- 102 Z těchto úvah vyplývá, že třebaže Komise jednala za účelem předejít náhlému a prudkému poklesu populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři a třebaže odlišně zacházela s ostatními plavidly lovícími košelkovými nevody nebo lovnými zařízeními opírajíc se, jak je uvedeno v bodě 97 tohoto rozsudku, o jejich kapacitu vyčerpání populace tuňáka obecného, odložila vstup v platnost opatření zákazu pro španělská plavidla na 23. červen 2008 a vycházela přitom výlučně z jejich teoretické kapacity dosáhnout svou kvótu pro odlov, a nikoliv z jejich skutečné kapacity lovit tuňáka obecného.
- 103 Jak uvedla generální advokátka v bodě 125 svého stanoviska, z písemného vyjádření Komise totiž vyplývá, že je kvóta každého členského státu rozdělována v závislosti na počtu plavidel plujících pod vlajkou tohoto státu nebo v něm zaregistrovaných. Během roku 2008 bylo 131 plavidel lovících košelkovými nevody, která měla povolení lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři, rozděleno takto: 1 kyperské, 4 maltská, 6 španělských, 16 řeckých, 36 francouzských a 68 italských. Individuální kvóta pro plavidla o délce delší než 24 metrů činila 110 až 120 tun pro francouzská plavidla, 52 tun pro italská plavidla a 251 až 352 tun pro španělská plavidla.
- 104 Komise na jednání rovněž vysvětlila, že španělská plavidla loví v zásadě v oblasti Baleárských ostrovů a zahajují svou rybolovnou sezónu o týden později než ostatní plavidla. Komise nicméně podložila svá tvrzení pouze dokumentem uvedeným v příloze 6 svého písemného vyjádření. Z tohoto dokumentu přitom vyplývá, že španělská plavidla lovila tuňáka obecného v oblasti Baleárských ostrovů přinejmenším od 27. května

2008 a že plavidla plující pod francouzskou vlajkou lovila v téže oblasti a v tomtéž období, a že v důsledku toho situace španělských plavidel nebyla ojedinělá.

- 105 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1559/2007 zakazuje odlov tuňáka obecného plavidly lovicími košelkovými nevody ve východním Atlantiku a ve Středozezemním moři mezi 1. červencem a 31. prosincem, aniž je stanovena výjimka pro španělská plavidla z důvodu opožděného počátku jejich rybolovné sezóny.
- 106 Z uvedených úvah vyplývá, že není prokázáno, že se španělská plavidla nacházela v objektivně odlišné situaci od ostatních plavidel uvedených v nařízení, která by odůvodňovala odložení vstupu v platnost opatření zákazu na 23. červen 2008 za účelem účinnější ochrany populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozezemním moři.
- 107 Třebaže tedy Komise jednala na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení s cílem ukončit hrozbu náhlého a prudkého poklesu populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozezemním moři v důsledku činnosti plavidel lovicích košelkovými nevody, odložila do 23. června 2008 vstup v platnost opatření zakazujících rybolov pouze pro španělská plavidla, aniž byla tato dodatečná lhůta objektivně odůvodněna s ohledem na sledovaný cíl.
- 108 Komise se tak dopustila rozdílného zacházení se španělskými plavidly a ostatními plavidly, aniž by byl tento rozdíl objektivně odůvodněn. Z toho plyne, že tímto porušením zásady zákazu diskriminace je dotčena platnost nařízení v rozsahu, v němž bylo španělským plavidlům povoleno lovit, přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro

účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné po 16. červnu 2008.

- 109 Hospodářské subjekty Společenství uvedené v čl. 3 odst. 2 nařízení uzavřely smlouvy o nákupu tuňáka obecného se španělskými plavidly a mohly akceptovat vykládku a umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu i překládku tuňáka obecného odloveného těmito plavidly mezi 16. červnem 2008 a 23. červnem 2008.
- 110 Naopak hospodářské subjekty uvedené v čl. 3 odst. 1 téhož nařízení, které – jako AJD Tuna – takové smlouvy uzavřely s ostatními plavidly a musely ukončit tyto činnosti ohledně tuňáka obecného odloveného těmito ostatními plavidly k 16. červnu 2008. S těmito dvěma kategoriemi hospodářských subjektů Společenství bylo zacházeno rozdílně a toto rozdílné zacházení přímo vyplývá z neodůvodněného rozdílného zacházení ve prospěch španělských plavidel.
- 111 Možnost akceptovat vykládku, umístování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného odloveného španělskými plavidly mezi 16. červnem a 23. červnem 2008 daná hospodářským subjektům Společenství, které s těmito plavidly uzavřely smlouvy, je totiž neodůvodněná, jelikož se tyto hospodářské subjekty nacházejí v situaci, která je objektivně rovnocenná situaci ostatních hospodářských subjektů.
- 112 Tímto porušením zásady zákazu diskriminace je dotčena platnost nařízení v rozsahu, v němž bylo hospodářským subjektům Společenství, které uzavřely smlouvy o nákupu tuňáka obecného se španělskými plavidly, povoleno pokračovat v činnosti ohledně tuňáka obecného odloveného od 16. června 2008 v důsledku povolení k odlovu, které se na tato plavidla vztahovalo po tomto datu.

- 113 Na šestou otázku je tedy třeba odpovědět, že nařízení je neplatné v rozsahu, v němž zákazy, přijaté na základě čl. 7 odst. 1 základního nařízení a týkající se španělských plavidel a hospodářských subjektů Společenství, které s nimi uzavřely smlouvy, nabývají účinnosti k 23. červnu 2008, zatímco pro ostatní plavidla a hospodářské subjekty Společenství, které s nimi uzavřely smlouvy, nabývají účinnosti k 16. červnu 2008, aniž je toto rozdílné zacházení objektivně zdůvodněno.
- 114 S ohledem na odpověď na šestou otázku není namístě odpovídat zvlášť na desátou otázku.

K nákladům řízení

- 115 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, jíž by mohla být dotčena platnost nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008 o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovící košelkovými nevoddy tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středoziemním moři, či platnost nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne**

20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky s ohledem na zásadu kontradiktornosti a zásadu účinné soudní ochrany.

- 2) **Přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, jíž by mohla být dotčena platnost nařízení č. 530/2008 s ohledem na požadavek odůvodnění vyplývající z čl. 296 odst. 2 SFEU, ze zásady ochrany legitimního očekávání a ze zásady proporcionality.**

- 3) **Nařízení č. 530/2008 je neplatné v rozsahu, v němž zákazy přijaté na základě čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2371/2002 a týkající se plavidel lovicích košelkovými nevodý plujícími pod španělskou vlajkou či registrovaných v tomto členském státě a hospodářských subjektů Společenství, které s těmito uzavřely smlouvy, nabývají účinnosti k 23. červnu 2008, zatímco pro plavidla lovicí košelkovými nevodý plujícími pod maltskou, řeckou, francouzskou, italskou a kyperskou vlajkou nebo plavidla zaregistrovaná v těchto členských státech a hospodářské subjekty Společenství, které s těmito uzavřely smlouvy, nabývají účinnosti k 16. červnu 2008, aniž by bylo toto rozdílné zacházení objektivně zdůvodněno.**

Podpisy.